

Bluzenje po Srbiji 2018

Za letošnjo daljšo turo sva poleg Beneluxa izbrala Srbijo, nekdanjo republiko bivše Jugoslavije, saj sva doslej že obredla Hrvaško, Črno Goro, Makedonijo, Bosno in Hercegovino, tako nama je ostala le še ta nekdanja bratska republika. Na poti na druge destinacije sva se sicer že vozila po Srbiji, sam sem jo prekrizal tudi med služenjem vojaškega roka in bil v njej na sindikalnem izletu. Tokrat pa sva z Damjano želela, da bi Srbijo bolj temeljito prečesala, saj sva prepričana, da skriva veliko lepega. In res sva videla marsikaj zanimivega, bila deležna velike gostoljubnosti domačinov, da o za nas nizkih cenah hrane in pijače niti ne govorim. Izogibala sva se tudi nočitvam v kampih in avtocestam, tako da sva lahko več zapravljala za druge stvari. Sva pa zadovoljna, da se kamping turizem v Srbiji ponovno razvija in bo ta dežela kmalu postala zanimiva destinacija za avtodomarje in druge kampiste. Pa ne samo kot vmesna točka na poti do Grčije ali Turčije.

Eden od pisanih motivov z »bluzenja« po Srbiji: Angelinin konak v Kusjaku nedaleč od Negotina

27.5.2018

Krško, Đurđevac, Mali Zagreb, Osijek, Erdut, Bogojevo, Sombor - 425 km

Na pot sva krenila že pred deseto uro dopoldan. In to v nedeljo, saj sva dan prej začuda skoraj vse spakirala. V Brežicah sva mimogrede zavila še v Lidl, potem pa skozi mejni prehod Slovenska vas zapeljala v Hrvaško. Ker se nama ni nikamor mudilo, sva se odločila, da se izogneva cestnini na avtocesti, saj bi zanjo morala odšteti več kot 25 evrov. Okoli Zagreba sva se sicer kar nekaj časa zastoj vozila po avtocesti, potem pa krenila po regionalni, zelo dobro vzdrževani cesti proti Đurđevcu. Okoli ene ure sva zavila do hotela Mozart v kraju Mali Zagreb na številki 100 - **45.83038,17.28640**, kjer sva se okrepčala in malo pretegnila ude. Tam sva videla vajmaranerja, kakršnega imajo tudi naši celjski prijatelji. Seveda sva ga poslikala, ko se je okopal v bližnjem ribniku, prav tako pa tudi čudovit park, ki krasi ta hotel. Ob njem je sicer bolj malo parkirišč, tako

da bi z avtomodom le s težavo prespal, za silo pa bi zagotovo šlo. Ob dovoljenju lastnikov, seveda.

Štrand pri Bogojevu ob nekdanjem kampu

Pisani dežniki v eni od ulic v Somboru

V nadaljevanju sva morala narediti daljšo pot, saj so regionalno cesto obnavljali, potem pa v Erdutu prečkala hrvaško-srbsko mejo. Na mejnem prehodu je šlo brez težav, zgolj nekaj radovednosti, saj so hoteli videti notranjost AD. V Srbiji sva najprej zavila v Bogojevo, kjer je nekoč stal kamp Štrand **45.536848,19.100107**. Tega očitno ni več, kljub temu je tam ostalo nekaj počitniških prikolic, ki so še vedno obljudene. Lastnik etno restavracije Čarda »Kod Banjca« mi je zatrdil, da lahko tu brez problema in plačila prespiva. Ker je bilo še dovolj zgodaj in je bilo še precej kopalcev, ki so se namakali v jezeru, sva raje odšla do Sombora. Tu sva skušala poiskati nov kamp Sosul, ki sem ga sam dodal na aplikacijo par4night, vendar naju je navigacija vseskozi vodila po nekih njivah, kjer kampa seveda ni bilo. Zato sva šla do centra Sombora in se utaborila na brezplačnem parkirišču pri tamkajšnji bolnišnici **45.78092,19.10482291**. Od tu sva peš krenila do samega središča mesta, ki sva ga pred leti že obiskala na poti v Makedonijo. Mesto je bilo napol prazno, le nekaj sprehajalcev. Seveda sva zavila v nama že znano slaščičarno, kjer sva spet uživala v res dobrem sladoledu, kakršnega ne pozabiš zlepa. Cena 50 din za kepico.

Fontana na trgu v Apatinu in Nikola Tesla

V Apatinski pivovarni varijo Jelen pivo

28.5.2018

Sombor, Apatin, Sombor, Bezdan, Subotica, Palič - 152 km

Zjutraj sem hotel pognati navigacijo iGO, vendar mi nikakor ni uspelo. Potem sem najprej zavil do mestnega bazena in dvorane, kjer sem dan prej videl, da bi se verjetno tudi dalo brez težav prespati **45.7618,19.10082**. Potem sem krenil proti Apatinu, kjer sva najprej obiskala kamp Budžak **45.716000,18.920500**. Tu sva ugotovila, da se v štirih letih ni nič spremenilo. Vse je bilo čisto, a brez obiskovalcev. Na poti nazaj sva se

ustavila v restavraciji ob Donavi, kjer je tudi marina. Tu sem preko wifi-ja oziroma viberja poklical Jožeta Murna, da mi pomaga pognati navigacijo. Bil je na poti, zato sva se dogovorila, da se slišiva kasneje. Potem sva si od zunaj ogledala tamkajšnjo pivovarno, kjer varijo Jelen pivo, in odšla v center Apatina. V mestu sva najprej kupila mobilni internet. In to za 14 dni in le za 550 din pri družbi Telenor (10GB). Res poceni, pa še povsod je deloval, kot sva kasneje ugotovila. V veliki vročini sva si privoščila še slasten sladoled, po 40 din kepico in zamenjala evre v srbske dinare. V mestu je sicer parkiranje brezplačno, ima pa precej lokalov in zanimivih spomenikov in trgov.

Moto klub Panter iz Apatina ima tudi kamp

Kamp Sosul je res lepo urejen in ima bazen

Na poti nazaj proti Somboru sva se ustavila v moto kampu Panter **45.70613,19.00428**, ki verjetno deluje le ob srečanjih, sicer pa bi se brez težav tu dalo tudi prespati. V Somboru sem potem s pomočjo komaj vidnih obcestnih tabel le našel kamp Sosul **45.75184,19.10182**, kjer naju je prijazno sprejela lastnica. Kamp je bolj namenjen popotnikom s šotori, ima pa tudi nekaj mest za AD. V kampu je tudi pokrit (poleti odkrit) bazen in tenis igrišča, pa skupni prostor za druženje, pokrili pa so tudi del kampa za avtomobile. Lastnica pravi, da ga bodo, če se bo izkazalo, še razširili, da bi lahko sprejeli več AD. Vse je res čisto, urejeno, z okusom opremljeno. Tu sem preko viberja z Jožetom spet usposobil svojo navigacijo, ki je potem delovala brez težav do konca poti. Kljub temu sem na poti proti Subotici spregledal smerokaz in se odpeljal v napačno smer proti Bezdanu, namesto Subotici. Tako sem odkril še en kamp imenovan Bakin Salaš **45.77725,19.09527**. Jezen lastnik kmečkega turizma je sicer dejal, da ne namerava več delati, saj ga vsi iz njegove družine samo izkoriščajo. Njemu pa penzija očitno zadošča, da lahko na podeželju dostojno preživi. Sicer je salaš lepo urejen, tako da bo morda v bodoče še kdaj sprejel kakšne goste. Kdo ve?

Bakin Salaš menda zapira svoja vrata?

Staro kopališče ob Paličkem jezeru

V Subotici sva se najprej ustavila na »svaštarski« tržnici **46.089649,19.645892**, ki ob ponedeljkih seveda ne dela. Ker je bilo vroče, nisva iskala še enega brezplačnega parkirišča pri športni dvorani **46.109380,19.655760**, zato sva se raje zapeljala do Paličkega jezera. Tam sva parkirala ob športnem parku in bazenu, se sprehodila ob jezeru, na katerem je bilo zaradi nenadne vročine polno poginulih rib. Kasneje sva zvedela, da se v njem že leta ne kopajo, saj ni najbolj zdravo. Letos so se lotili obnove lesenih pomolov oziroma ploščadi za sončenje. Ker sva bila lačna, sva se utaborila pri bližnji ribji čardi ob nekdanjem kampu De Tour **46.092201,19.766600**, ki pa že nekaj let ne obratuje. AD sem parkiral ob restavraciji Kapitanski rit, saj mi je zelo prijazen natakar zagotovil, da lahko tu brez težav prespiva. Za kosilo sva seveda jedla ribji brodet in krapa, ki pa ni bil ujet v Paličkem jezeru, ampak 15 km proč, kjer imajo lastniki restavracije veliko ribogojnico na jezeru Kapitanski rit.

Paličko jezero ni primerno za kopanje

Lepo okrašena židovska sinagoga v Subotici

Popoldan sva s štirikolesno Yamaho odšla najprej do velikega parkirišča ob jezeru in bližnji restavraciji **46.094501,19.765100**, kjer je tudi možno prenočiti z AD. Potem sva si ogledala Palič, kjer je veliko starih, a obnovljenih vil, imajo tudi živalski vrt in nekakšno rezidenco s hotelom in zdraviliščem, kamor so nekoč zahajali pomembneži. Tu so imeli tudi Paličko olimpijado od 1880 do 1914. Potem sva si ogledala še center Subotice. Ta je res zanimiv, poln mogočnih zgradb v panonskem slogu, fontan in prijetnih gostinskih lokalov seveda. Nadvse zanimive so še sinagoga, pa stara gimnazija, mestna hiša, gledališče, muzej, da številnih kipov niti ne omenjam. Res lepo in tudi čisto, tako da sva po mestu »bluzila« vse do polne teme, ko sva se vrnila do Paličkega jezera in restavracije Kapitanski rit.

Lepa fontana pred mestno hišo v Subotici

V Paliču premorejo le en kamp – kamp Palić

29.5.2018

Palič, Horgoš, Kanjiža, Ada, Bačka Topola, Feketić, Čenej, Novi Sad, Petrovaradin - 240 km

Zjutraj sva po zajtrku obiskala še kamp Palič **46.104900,19.736500**. Ta je ob glavni cesti med Paličem in Subotico, poleg kavarne in picerije ima še tri bazene in nekaj manjših hišic (glamping?). Je pa bil prazen, saj so ravno začeli s polnjenjem bazenov. Nič kaj posebnega, bi bil pa potreben temeljite obnove.

Najin naslednji cilj je bila Kanjiža in kamp Tiski cvet **46.068100,20.066601**, saj sem želel po celotni Srbiji narediti še nekaj fotografij za kampe, PZA-je in parkirišča, ki sem jih sam dodal v kampersko aplikacijo par4night, ki jo tudi sam s pridom uporabljam in vanj prispevam vse, na kar naletim med potovanji. Del teh koordinat je seveda tudi CCS-ovih. Kamp Tiski cvet ima celo dva bazena, plažo ob Tisi, je pa kar precej velik, ob njem pa je tudi ribja čarda. Sodeč po opozorilni tabli so psi in orožje v kampu prepovedani.

Kamp Tiski cvet v Kanjiži ima dva bazena

Kot kaže kamp Tisa v Adi ne deluje več?

Od tu sva krenila do Ade, v verjetno že zaprt kamp Tisa **45.796501,20.147301**. Tu naj bi bilo kampiranje zgolj 5 evrov, se pa bojim, da tega nihče ne pobira, niti ne ureja kampa. Je pa v njem še veliko starih kamp prikolic in verjetno so poleti tudi obljudene. Očitno v kontejnerju delujejo tudi sanitarije, tako da še ni vse propadlo. Je pa res, da so nedaleč proč urejali restavracijo, pred njo peščeno kopališče, malo stran naj bi bil tudi termalni izvir, na drugi strani nasipa pa rekreacijski center Adica, ki naj bi poleg nogometnega in teniškega igrišča imel še tri bazene. Žal tega nisem mogel preveriti, ker je bilo vse zaprto in nedostopno.

Idilično jezero Zobnatica pri Bački Topoli

Ob Zobnatičkem jezeru je stari mlin na veter

Midva sva pot nadaljevala skozi Sento do Bačke Topole in potem naprej do Zobnatičkega jezera, kjer sva se utaborila na parkirišču **45.835201,19.634800**. Tu je lepo in veliko akumulacijsko jezero, v njem so se tudi kopali, saj je bilo pošteno vroče.

Ob njem je več lokalov, urejene javne sanitarije, sposojajo čolne, skratka marsikaj za počet, še posebej poleti. V jezeru so tudi labodi, ob parkirišču pa velik mlin na veter, ki je dobro ohranjen, manjka mu samo vetrnica.

Po počitku in kosilu sva zapeljala na avtocesto, kjer so pred časom začeli pobirati cestnino, moja navigacija pa tega podatka očitno še ni imela. Ustavil sem sem na bencinski črpalki MOL **45.792204,19.69372**, kjer bi se zagotovo dalo tudi prenočiti. Ker je bilo še prezgodaj in vroče, sva odšla na ogled še enega PZA-ja. Ta je v kraju Feketić in se imenuje Pipač **45.658001,19.707300**. Cena kampiranja je samo 10 €, je pa tam tudi teniško igrišče, preko ceste pa imajo lastniki še etno restavracijo in vilo, v kateri oddajo sobe.

PZA in kamp Pipač v Feketiću

Salaš 137 v Čeneju je med najbolj znanimi

Midva sva raje krenila naprej do vasi Čenej, nedaleč od Novega Sada, kjer je Farma 47 in postajališče za avtodome ter kamp Miris dunja **45.388497,19.820714**. Tu naju je pozdravil zelo prijazen lastnik Stojić in naju povabil na domače meso in »dunjo«. Kamp je sredi nasada kutin, ima razgledni stolp, manjšo restavracijo, nekaj lepo opremljenih apartmajev ter hlev s konji. Lastnik ima brata v Sloveniji, ki ima v Preserju pri Polzeli prav tako PZA **46.289200,15.055600**. Ker je bilo žganje iz kutin res okusno, sva ga kupila. Seveda je srečanje in preizkus trajal kar nekaj časa, lastnik pa naju je povabil, da kar tu brezplačno prespiva, ker sva pač kupila njegovo »dunjo«.

Ker sva se že prej dogovorila, da se v Novem Sadu srečamo s kolegi, sva odšla naprej. Nedaleč proč naj bi bil še znameniti Salaš 137, vendar zanj nisva našla nobenih smerokazov, saj sva ga iskala po vasi Čenej, čeprav je ob glavni cesti proti Novemu Sadu **45.36646,19.83877**. Ta salaš je znan po dobri in okusni hrani, prijetnem vzdušju, tu imajo tudi konje, na parkirišču pa dovolijo kamperistom, da po obilni hrani in pijači še prespijo.

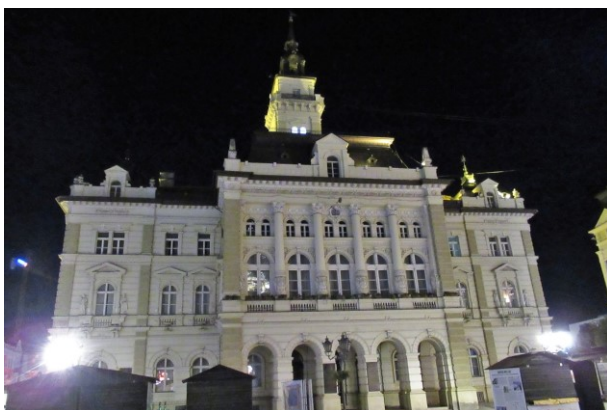

Farma 47 in kamp Miris dunja vabita z vsem

Ob zdravilni dunji se priležejo tudi mesnine

V Novem Sadu sem si želel ogledati še nov PZA Camper-Camping Novi Sad **45.224998,19.819500**, kjer naj bi bilo kampiranje zgolj 10 evrov. Žal me je navigacija zapeljala v ulico brez izhoda in ker sem imel že malo goriva, sem odšel raje na črpalko, od tam pa na parkirišče pod trdnjavo Petrovaradin **45.251900,19.868200**. Tu sva se na hitro sparkirala in se z Grizlijem odpeljala v mesto. Tu sva se srečala z Ljiljano in njenim možem, ki sva ju spoznala na Drinski regati v Bajini Bašti pred štirimi leti. V mraku sta naju popeljala po lepo urejenem in prijaznem mestu, ogled pa smo zaključili v eni od številnih restavracij na obilni večerji ob obujanju spominov in prešernem smehu. Midva sva ju obdarila z našim cvičkovim likerjem, onadva pa z »dunjo« seveda. Sledil je še obisk slaščičarne, nato pa vožnja s štirikolesnikom preko s pisanimi barvami osvetljenega mostu čez Donavo na parkirišče pod trdnjavo, kjer sva bila edina gosta.

Mestna hiša v Novem Sadu ponoči

Srečanja s prijatelji so vedno sproščena

30.5.2018

Petrovaradin, Sremski Karlovci, Fruška gora, Stražilovo, Nerasdin, Krušedol, Zemun, Beograd - 154 km

Zjutraj naju je prebudil prodajalec spominkov, ki je postavljajl svojo stojnico. Potem sva AD predstavila na rob parkirišča, v senco, da bi imeli avtobusarji več prostora za obračanje. Od tu sva s štirikolesnikom najprej krenila na Petrovaradinsko trdnjavo, od koder je res čudovit razgled na Novi Sad. Od tam pa v mesto, ki sva ga kljub vročini dodobra prečesala. V njem sva bila že davnega leta 2005 v času Exita, vendar sva si takrat ogledala le manjši del večkulturnega mesta. Potem sva se odpeljala še do Štranda – mestnega kopališča, kjer je brezplačno parkirišče **45.23816,19.84838**, sicer pa pobirajo vstopnino. Za vzpon na Fruško Goro se zaradi vročine nisva odločila. Raje sva z AD odšla v Sremske Karlovce, kjer sva se najprej ustavila na velikem parkirišču **45.206120,19.932750**. Tu so parkirani avtobusi in je čez dan treba plačati parkirnino, čez noč pa je parkiranje brezplačno in je celo dovoljeno spati.

Pogled na Novi Sad s trdnjave Petrovaradin

Eko kamp Fruška Gora je zaprt že več let

Midva sva nadaljevala do vasi Stražilovo, kjer je še vedno Eco Camping Fruška Gora **45.174000,19.929300**. Zaradi čudnih zadev je sicer povsem na novo urejen kamp baje že tretje leto zaprt. Zato naju je prijazna domačinka napotila naprej po cesti do parkirišča pri restavraciji Brankov Čardak **45.16975,19.91876**. Od tu vodijo številne planinske poti, je pa možno v miru tudi prespati, saj je tu konec ceste.

Hotel Dunav v Sremkskih Karlovcih

Perkov Salaš goji samo avtohtone sorte

Po krajšem sprehodu in počitku sva se vrnila v Sremske Karlovce in tam poiskala hotel Dunav **45.206251,19.938324**. Tu so novo leto pričakali naši prijatelji in naj bi dovolili kamperistom, da na parkirišču tudi prenočijo. Hotel ima odprt bazen, veliko restavracijo, ob Donavi je marina, pa še kaj bi se našlo. Ker je bila cesta od Karlovcev naprej zaradi obnove zaprta, sva odšla nazaj do Petrovaradina in preko Fruške Gore. Najin naslednji cilj je bil namreč Neradin in Perkov Salaš **45.109850,19.8973**. Tu sicer goste sprejemajo samo ob vikendih in najavljene. Kljub temu, da so koščičili višnje, pa nama je prijazen gospodar razkazal posestvo, kjer z veliko ljubeznijo gojijo samo avtohtone rastline in drevesa. Nabral nama je tudi sladkih višenj, ki sva jih z veseljem kasneje pojedla in jih dodala tudi v palačinke.

Iz Perkovega salaša sva odšla do samostana Krušedol **45.121290,19.93864**, kjer je veliko parkirišče. Ogledali sva si zanimiv samostan, v cerkvi pa mi niso dovolili fotografirati. Ker so nam zatrdili, da je cesta naprej proti Zemunu prevozna, sva krenila dalje. Vendar sva se morala kmalu obrniti in iti po malce daljši. Na poti do Beograda sva obiskala še kamp Dunav v Zemunu **44.878399,20.355499**, kjer so spremenili vhod v kamp ter obnovili sanitarije in recepcijo. Tu sva si nameravala ogledati še Zemunski kej,

Samostan v Krušedolu pod Fruško Goro

Kamp Dunav v Zemunu je malo obnovljen

vendar sva zaradi vročine raje odšla na PZA Camping Centar Beograd **44.818001,20.503300**, ki je na Višnjički 25. Tu naju je že čakal lastnik Dušan Krvavac, saj sem bil prej z njim v kontaktu. PZA sicer ni velik, nedaleč od beograjskega letališča

pa gradijo nov kamp, kjer bo kampistom na voljo več prostora. Seveda računajo na goste, ki se vozijo mimo v Grčijo, pa tudi Slovence, ki radi pridemo v našo nekdanjo prestolnico. Po dobrodošlici s pijačo sta v PZA, kjer avtodome tudi posojajo, prišla tudi moja sestrična Svetlana in njen mož Zoran, ki živita v Beogradu. Prestavili smo se pred najin kombi, kjer smo ob hladni pijači, krškopoljcu in salamah obujali spomine.

Camping Centar Beograd je na Višnjički 25

Nekatere zgradbe v BG še niso obnovljene

31.5.2018

Beograd - 0 km

Dopoldan se nama z Damjano ni dalo iti na potep v mesto, saj je bila vročina že neznosna. Tako sem izpraznil odpadno vodo in wc, malce opral avtodom in javil Marini, prijateljici od najine prijateljice Lidije, da sva v Beogradu in da se lahko srečamo, saj smo se o tem pogovarjali že pred najinim odhodom v Srbijo. Marina je preko viberja sporočila, da je v službi in da se lahko popoldan srečamo. Vendar je kmalu prispelo še eno sporočilo, da pride po naju Aleksander, ki naju bo malo popeljal po Beogradu. In res je njen partner Aco kmalu prišel v PZA, kjer smo poklepetali, nato pa odšli na Dedinje, kjer smo morali za najinega sina reklamirati majico in si na hitro ogledali še Hišo cvetja, kjer sta pokopana Josip Broz Tito in Jovanka **44.788700,20.452200**. Od tu smo krenili na Košutnjak in se utaborili na terasi restavracije Devetka. Tu se nam je kmalu pridružila še Marina, tako da smo »pomezili« okusno kosilo po Acinem izboru. Aco je po kosilu odšel po svojih opravkih, naju pa je prevzela Marina in naju malo popeljala po z vozili natrpanem Beogradu.

Kosilo z Marino in Acotom na Košutnjaku

Sončni zahod na Savi pri tenis centru Novak

Nato smo se sprehodili ob Savi mimo več restavracij na splavih do Kalemegdana in nazaj do rekreacijskega in teniškega centra Novaka Đokovića, kjer smo raje zavili v restavracijo PantaRei. Tu sem pofotkal lep sončen zahod, dami pa sta se posvečali svojim zdravstvenim in drugim težavam. Potem smo odšli do Višnjičke in v PZA-ju klepetali pozno v noč, kot da se poznamo že od nekdaj in ne zgolj nekaj ur. Marina je

res odprta in prijazna, Lidija sicer zanjo trdi, da je slab šofer, kar pa sam nisem niti opazil. Seveda upam, da se bova z njo in Acotom srečala še kdaj, saj pogosto potujeta skozi Slovenijo.

Pogled proti Beogradu s stolpa na Avali

Plaža na Ada Ciganliji pri Aquaski centru

1.6.2018

Beograd, Ada Ciganlija, Avala, Smederevo, Bela Crkva - 190 km

Ker sva po Beogradu pred štirimi leti že »lutala«, sva se odločila, da ga zapustiva. Dušan nama ni hotel nič računati, saj sva mu že prej podarila steklenico najinega vinskega likerja. Pred odhodom iz pregretega mesta sva se zapeljala še do Ade Ciganlije in se ustavila na parkirišču pri vlečnici na vodi Aquaski **44.775433,20.374711**, kjer je ob Savskem jezeru lepo urejena plaža in je moč tudi smučati in deskati na vodi. Ker je bilo vroče, je bilo kar nekaj kopalcev, pa tudi brezplačno in pregreto parkirišče je bilo polno zasedeno.

Od tu sva krenila proti Avali. Najprej sva se ustavila pri spomeniku ruskim vojnim veteranom, nato pa na parkirišču pri hotelu Avala **44.692101,20.513201**, od koder vodi pešpot do spomenika neznanemu heroju. Nama ni bilo do hoje, zato sva raje z AD nadaljevala do stolpa na Avali **44.69652,20.5149**, ki je bil postavljen leta 1965. Za vstopnino za stolp sva odštela 600 din in se z liftom povzpela na vrh, od koder je lep razgled daleč naokoli. Seveda se je bilo treba še malo podpreti in odžejati. Potem sva krenila do novega kampa v Ripnju - Camping Avala **44.618500,20.555401**. Sprejela sta naju lastnik in njegov sin. Oče mi je prijazno razkazal kamp v nastajanju. Ima že lepo urejeno recepcijo, kjer bosta že kmalu manjša restavracija in vinska klet. Tudi sanitarije so bile čiste in nove, prav tako urejene terase, urejajo pa še prostore za šotore. Lastnik, ki tudi prodaja avtodome Rimor, že razmišlja o nabavi manjšega kombija, s katerim bi svoje goste vozil do Beograda in bližnje kraje. Verjetno bo v ta kamp še marsikdo rad zahajal, saj bo v njem kaj početi, ob tem pa uživati v lepi naravi in lokalnih dobrotah.

Nov kamp Avala v kraju Ripanj pri Beogradu

Trdnjava v Smederevu je dobro ohranjena

Na poti do Smedereva sva se ustavila še pri motelu Jerina, kjer imajo veliko parkirišče, tako da bi lahko tam tudi brezskrbno prespala **44.583083,20.812651**. Za to je bilo še pre zgodaj, zato sva si ogledala še veliko trdnjavo v Smederevu **44.66807,20.92772**, potem pa odšla še do Zlatne vile **44.65712,20.88968**, kamor pa je dovoljeno vstopiti le napovedanim obiskovalcem. Zato sva odšla do najinega cilja - Bele Crkve. Tam sva se najprej ustavila v kampu Oaza **44.888250, 21.386194**, ki stoji zraven kampa ob Vračevgajskem jezeru **44.889063,21.387769**. Ta ima še eno izpostavo ob Belocrkvanskem jezeru **44.893101,21.405500**, kjer pa skorajda ni prostora za AD.

Idiličen kamp Oaza ob Vračevgajskem jezeru

V Beli Crkvi so kar trije kampi in sedem jezer

Ogledala sva si še center vasi in eno lokacijo ob Novem jezeru (vseh jezer je menda kar sedem), kjer bi lahko prenočila **44.881500,21.393000**. Ker sva se bala komarjev in bila potrebna tuša, sva odšla raje v kamp Oaza, kjer sva za nočitev plačala 15 €. Mlad lastnik se trudi, da bi se imeli njegovi gostje čim bolje. Tako ima zanje tudi posodo, da si lahko kaj skuhamo. Mene je nagovoril, da si moram z motorjem ogledati Zagajička Brda, ki so del Deliblatske Peščare, edine puščave v Evropi, kot jo oglašujejo. V njej sta bila posneta dva legendarna jugoslovanska filma »Ko to tamo peva« in »Jesen stiže, Dunjo moja«. Za večerjo je Damjana pripravila palačinke, ki sva jih napolnila z višnjami in sladko smetano. Po tuširanju pa sva se pozno v noč pogovarjala s prijaznim mladim lastnikom kampa in njegovo partnerico.

V Belocrkvanskih jezerih se da tudi čolnarit

Zagajička Brda v Deliblatski peščari

2.6.2018

Bela Crkva, Stara Palanka, Ram, Kostolac, Srebrno jezero, Golubac - 111 km

Zjutraj nisem mogel spati, saj je bil ta dan moj rojstni dan. Tako sem že ob šesti uri krenil po kampu Oaza in še v sosednjega in poslikal Vračevgajsko jezero. Ob kampu sem odkril še javno parkirišče, ki je v sezoni čez dan plačljivo, ponoči pa zaprto **44.890264,21.390011**, ima pa tudi sanitarije. Potem sem še malo zadremal. Po zajtrku

sva z Damjano s štirikolesnikom odšla do bencinske črpalke v Beli Crkvi, kjer sem napolnil rezervoar Yamahe. Potem sva krenila na Zagajička Brda.

Štirikolesnik preden naju je pustil na cesti

Preko Donave sva se peljala s splavom

Pot sicer ni označena, je pa več peščenih poti. Malo je rosilo, sonca ni bilo, tako da niso bili najboljši pogoji za fotografiranje te lepe pokrajine, polne peščenih, a z zelenjem poraslih gričev. Nekako nama je uspelo priti tudi na najvišji vrh, kjer stoji antena, potem pa sva morala nazaj, saj sva nameravala preko Donave s splavom, ki pa ne vozi prav pogosto. Na poti nazaj do kampa je pred naseljem Vračev Gaj Grizzly odpovedal. To se mi je v desetih letih, odkar ga imam in s pridom uporabljam, zgodilo prvič. Pa še to na svoj rojstni dan, tako da si bom zagotovo zapolnil. Sledila je bliskovita akcija, z avtoštopom sem prišel do kampa, za pomoč zaprosil zaposlenega v kampu, s katerim sva vsak s svojim vozilom odšla do motorja, ki ga je čuvala Damjana. Hitro sva ga porinila v kombi in potem z Damjano odhitela do Stare Palanka, kjer je vstop na »skelo« **44.82746,21.33864**. Splav smo povsem napolnili, vleče pa ga večji motorni čoln. Tako smo prečkali kanal Donava-Tisa-Donava, potem pa še samo reko Donavo in pristali v naselju Ram, kjer je stara turška trdnjava. Ker sva se bala, da bova zamudila ogled Viminaciumu, sva odhitela do naselja Kostolac, ki je blizu rudnika premoga in termo elektrarne. Tam je tudi slabo označeno arheološko najdišče Viminacium **44.73320,21.22979**, ki je bilo odprto leta 2006. To je lepo urejeno, leži na več lokacijah, v njem so bile rimske terme, mavzolej, amfiteater, vojaško oporišče, grobnice, zgradili so tudi lep Znanstveno raziskovalni center, vstopnina za dve osebi pa je 800 din. Gradijo tudi nekakšen kamp, ki bo namenjen arheologom, ki bodo jeseni prišli na strokovno srečanje, pa tudi drugim željnim znanja o rimskem cesarstvu. Tu so odkrili tudi okostja več mamutov, ki so razstavljeni posebej. V centru je moč tudi prespati v sobah, ob predhodni najavi, verjetno pa z AD tudi na parkirišču, saj je vse varovano.

Maketa rimskega mesta Viminacium

Pri Kostolcu so našli tudi okostja mamutov

Po ogledu sva odšla deloma po isti cesti proti kraju Veliko Gradište in se ustavile še ob Srebrnem jezeru. Tu sva kar nekaj časa iskala kamp **44.761600,21.476200**, ki pa me ni navdušil, saj je bil poln starih kamp prikolic. Sicer je mesto lepo urejeno, polno hotelov in apartmajev, še najslabše mi deluje kamp, res pa je, da sem si ga ogledal le njegov manjši del, saj je zelo velik.

Srebrno jezero je sicer lepo, kamp malo manj

Karađorđev zrezek za moj rojstni dan

Ker me kamp ni prepričal, da bi v njem prenočila, sva odšla naprej do kraja Golubac. Tu sva se utaborila na mestnem parkirišču, kjer ne pobirajo parkirnine, ob plaži Dunavski kej **44.654202,21.627600**. Malce sva se sprehodila ob Donavi, potem pa zavila v Kavarno in picerijo Zlatna Ribica, kjer sem si za svoj rojstni dan privoščil obilen Karađorđev zrezek. Kmalu se nama je pridružila še psička, ki je bila na las podobna Biser, ki sva jo pripeljala iz Ohrida, potem pa še en kosmatinec. Oba sta seveda pomagala pri večerji, ob tem pa napadala mimoidoče sprehajalce. Po večerji sva se sprehodila še po obali proti znameniti trdnjavi, potem zavila še v turistično pisarno in hladila AD, saj je bil spet en vroč večer. Seveda je bilo treba nahraniti še druge potepuške pse, se stuširati, potem pa sva utrujena le zaspala, saj je bil za nama spet naporen dan.

Trdnjava Golubac še ni povsem obnovljena

Kamp Toma v Dobri je ob Donavi

3.6.2018

Golubac, Dobra, Lepenski vir, Donji Milanovac, Tekija, Kladovo, Đerdap, Brza Palanka, Kusjak, Negotin, Rajačke pimnice - 210 km

Zjutraj sva se zbudila prej kot običajno in bila že ob pol desetih pred parkiriščem za obisk znamenite trdnjave Golubac **44.660115,21.674022**. Vendar naju varnostnik ni pustil na veliko parkirišče, niti drugih, ki so prišli za nama. Trdnjavo in center za obiskovalce naj bi odprli šele ob desetih. Vendar tudi takrat še nismo mogli noter, kajti ta dan naj bi prvič po še nedokončani obnovi sprejeli prve najavljene obiskovalce. Na parkirišče smo tako lahko zapeljali šele 20 minut čez deset, ko sem začel trobiti, saj nas

je bilo pred vhodom že kar nekaj. So se potem sicer nekaj opravičevali, da imajo težave. Ker bi morala za obisk trdnjave čakati še dve uri, sva po plačilu 100 din parkirnine raje odšla naprej po Donavski Klisuri (soteski). Kot opažam zdaj na njihovi spletni strani, so začeli pobirati še vstopnino za ogled trdnjave, se je treba pa za ogled dan prej najaviti. Na poti ob Donavi sva si ogledala še dva kampa, oba sta pri vasi Dobra. Kamp Toma **44.647400,21.836901** je postavljen ob Donavi, ima manjšo restavracijo, urejajo leseno teraso nad vodo, poleg sanitarij pa imajo še več lesenih hišic. Kamp Asin **44.640900,21.839300** je malce stran od glavne ceste, do njega je treba po makadamu. Je pa lepo urejen in opremljen. Zgleda, da ga bodo še širili preko potoka, saj so tam navozili več tovornjakov peska. Kampiranje baje stane 1700 din (15€), kar pa nisva mogla preveriti, saj v kampu ni bilo ne lastnikov, ne kampistov.

Kamp Asin je povsem nov in lepo urejen

Arheološki park Lepenski vir

Pot naju je nato vodila do arheološkega najdišča Lepenski vir **44.552050,22.027250**. Od parkirišča je treba do njega pešačiti dobrih 400 metrov. Najdišče je pokrito, vendar je bilo v njem zelo soparno, saj ni klimatizirano, tako da je ogled, kaj šele delo, zelo otežkočeno. Verjetno pa je pozimi ravno obratno – hladno.

Ob Donavi je vseskozi kaj videti, saj sta narava in soteska te reke res razgibana. Tako sva prispela v Donji Milanovac, kjer sem parkirala na parkirišču ob Donavi **44.467028,22.151614**, kjer pristajajo rečne križarke, blizu je tudi restavracija Poreč in uprava Nacionalnega parka Đerdap.

Parkirišče v središču Donjega Milanovca

Samostan Mraconia leži na romunski obali

Pot naprej je vodila po vijugasti cesti, skozi številne predore. So pa ob njej tudi parkirišča, od koder je lep razgled na sotesko. Tako se vidi tudi lep samostan Mraconia, ki leži na romunski obali, medtem ko kamnite skulpture Decebalus za njo, tudi na romunski strani, ni mogoče videti. Lep pogled je tudi z razgledne točke pred Tekijo **44.648102,22.307199**, kjer se prav tako vidi ta samostan. V Tekiji je tudi nekdanji kamp

44.679775,22.402875, kjer je še vedno možno kampirati in to brezplačno, nedaleč proč pa je tudi luštna restavracija Joca Krofna.

Hotela sva si ogledati tudi HE Đerdap in prišla do parkirišča **44.66688,22.52687**, vendar naju je varnostnik takoj opozoril, da so ogledi samo za najavljene skupine, fotografiranje pa strogo prepovedano. Tako sva odšla naprej do arheološkega parka Diana **44.65314,22.54262**, kjer so spet ostanki rimskega cesarstva, od tu pa se dobro vidi tudi HE Đerdap. Seveda naju je tu počakal še en brezdomni pes, ki ga je bilo potrebno nahraniti in napojiti.

Pogled na sotesko Donava s ceste

HE Đerdap - slikana iz parka Diana

V Kladovu sva napolnila rezervoar avtodoma. Zanimivo je, da je v Srbiji dizel celo dražji kot pri nas, njegova cena pa približno enaka kot bencin. Potem sva šla do kampa Miročka voda pri Brzi Palanki **44.483200,22.456400**, da bi naredila kakšno fotografijo za park4night. Ta kamp je kar lepo urejen z obnovljenimi sanitarijami in recepcijo, ima veliko prostora, v njem največ ribarijo, verjetno pa se tudi kaj kopajo. Obiskala sva še kamp St. Mokranjac **44.324699,22.536200**, ki naj bi bil ob obali Donave na plaži Kusjak. Vendar je malce na hribu, parcele so sicer poravnane, vendar v kampu ni kaj dosti prostora. Ob poti nazaj je Damjana zagledala pisane sode na hribu, zato sva se ustavila, da si jih ogledava. Takoj je k nama pristopil prijazen lastnik, ki je povedal, da je to naselje za turiste Angelinin konak **44.318515,22.545081**. Naredili so ga iz starih lesenih vinskih sodov in kadi, tudi kopalnico in tuš. Ime je dobilo po Angelini, vnukinji od sina, ki si kot nogometaš služi kruh v Avstriji. Z ženo sta pod okriljem kmečkega turizma uredila še prijetno etno restavracijo z manjšim ribnikom ob Donavi, v kateri sta naju postregla za male »pare« z zelo okusno domačo hrano, »izpod peke« seveda. Bilo je za prste oblizat, dodatno pa je gospodinja spekla še jajca na oko, da ne bova lačna, ko sva čakala. Za slovo pa nama je dala še kozarec domače marmelade. Seveda sva jima vrnila s steklenico modre frankinje.

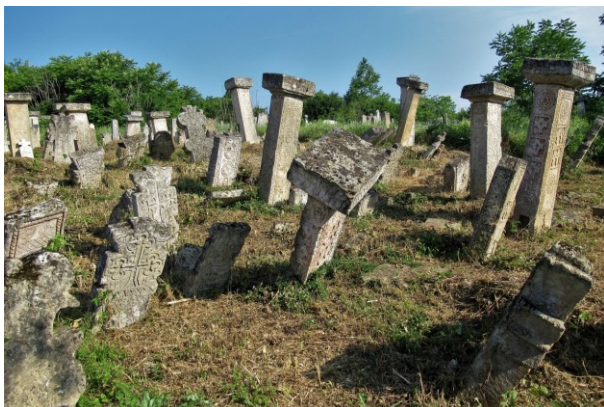
Angelinin konak je narejen iz sodov in kadi

Hrana je domača in res zelo okusna

Sicer pa lahko kampisti na parkirišču pri sodih tudi prespijo, vendar je prostora le za 3 AD. Res priporočam obisk, saj sta lastnika zelo prijazna in gostoljubna, njihova kmetija pa je bila že večkrat nagrajena in si to tudi zasluži.

Utrujena od hrane in pijače sva hotela najti kakšen miren kotiček v okolici Negotina, da bi prespala. Pa nisva videla nič pametnega, zato sva šla naprej do kraja Rajac, nad katerimi so Rajačke pimnice **44.097962,22.548893**, ki so bile zgrajene med 18. in 20. stoletjem prejšnjega tisočletja. Gre za zanimivo naselje vinskih zidanic, baje jih je 400, nekatere propadajo, druge so obnovljene. Zdaj jih nekateri namenjajo turistom, da v njih poskušajo negotinska vina in se predajajo lokalni kulinariki. Ker je bila nedelja in že skoraj tema, sva bila edina gosta. Zavila sva v prvo osvetljeno klet družine Prvulović in takoj nama je domačin postregel s svojimi vini. Damjani so bila skoraj vsa všeč, še posebej črna tamnjanika. Zame so bila po obilni hrani in sicer ta vina malo pretežka. Prijazen gospodar naju je v mraku odpeljal še na staro pokopališče, kjer so več stoletij stari nagrobniki, ki pa že dolgo propadajo, saj zanje nihče ne skrbi. Gre za zanimivo kulturno dediščino, ki je očitno prepuščena zobu časa. Tudi zidanice so spomeniško zaščitene, tako da je obnova otežena. Zdaj poteka tudi postopek, da jih uvrstijo med Unescovo kulturno dediščino. Zidanice nekateri prodajajo in med kupci je bila poleg Rusov tudi ena Slovenka – Špela. Odšli smo tudi do zidanice, ki je preurejena kot nekakšen motel, kjer lahko sprejmejo večje število gostov. Večer sva zaključila v kleti Prvulović, kjer sva nakupila nekaj steklenic vina za darila, pa tudi za domov.

Staro pokopališče pri Rajačkih pimnicah

Pimnice so edinstvene zidane vinske kleti

4.6.2018

Rajačke pimnice, Rajac, Zaječar, Gamzigrad, Borsko jezero, Brestovačka Banja, Sokobanja - 165 km

Zjutraj sem sam še enkrat obhodil pimnice in pokopališče in seveda vse poslikal. Ob odhodu me je eden od domačinov na vsak način želel popeljati do svoje pimnice Perič, ki je malce večja in res lepo urejena, ima pa letnico 1887. Poskusil sem belo tamjaniko, ki mi je bila boljša kot tista, ki sem jo poskusil večer prej. Zanimivo, da je degustacija tu zastoj, saj domačini pričakujejo, da boš zagotovo kaj kupil, če si že prišel sem. Sicer pa je cena za pijačo in hrano 13 evrov na osebo, poskrbijo pa tudi za glasbo. Hrana in pijača pa v neomejenih količinah seveda. Je pa pot do pimnic nekoliko slabša, nikjer pa tudi nisem videl vinogradov, baje jih imajo na drugi strani hriba.

Po odhodu sem želel obiskati še eno vinsko klet Vinarijo Raj v vasi Rajac, vendar me navigacija ni znala pripeljati do tam **44.089760,22.561000**. Tako sem hitro obupal in šel dalje proti Zaječarju. Cesta je bila res slaba, a kljub temu sva kmalu prispela do arheološkega najdišča Felix Romuliana pri Gamzigradu **43.899530,22.183710**, ki je pod Unescovo zaščito. Je kaj videti, dokaj dobro ohranjeno, seveda pa še zdaleč ne tako kot nekateri kraji v Italiji. Pot sva spet nadaljevala po nekih čudnih cestah proti Borskemu jezeru, kjer je kamp **44.095200,22.008600**. Ta je v lasti članov Kamping karavaning kluba Bor, medse pa sprejmejo tudi druge kampiste. Je poln starih prikolic, ki pa so

povečini v dobrem stanju in jih lastniki kot kaže še vedno koristijo. Receptor me je seznanil s tragično zgodbo, ko sta nedaleč proč v dveh letalskih nesrečah 12. oktobra 1967 umrla dva brata Vilibald in Jure Tomažič iz Ptuja. Obe nesreči sta se zgodili zaradi slabega vremena. Potem me je pustil še do jezera, da sem napolnil AD z vodo in v trgovinici kupil nekaj stvari.

Arheološko najdišče Felix Romuliana

Kamp Borsko jezero je seveda ob jezeru

Ustavila sva se še na parkirišču pri Etno restavraciji Jezerce **44.091870,22.005176**, kjer bi se dalo brez težav tudi prespati. Enako tudi pri hotelu v Brestovački Banji **44.061308,22.046364**, ki je tudi očitno v lasti rudnika Bor.

Najin cilj pa je bil Sokobanja, kjer sva se nastanila pri hotelu Soko Terme **43.647560,21.874310** v bližini reke Moravice. Tu imajo tudi uraden PZA, za nočitev je treba plačati 200 din (1,7 €), za elektriko pa 100 din (0,85 €). Ker je bilo vroče sva šla v terme in se tam tudi okopala. Vstopnina zgolj 500 din po osebi, zato si je Damjana privoščila še masažo za 1100 din. Zvečer sva odšla v mesto, se zaklepetala s prijaznim domačinom, ki nama je marsikaj zanimivega povedal. Seveda sva tudi večerjala in si privoščila sladoled.

Sokobanja je lep turističen kraj blizu Niša

Ponudba na tržnici blizu Soko Term

5.6.2018

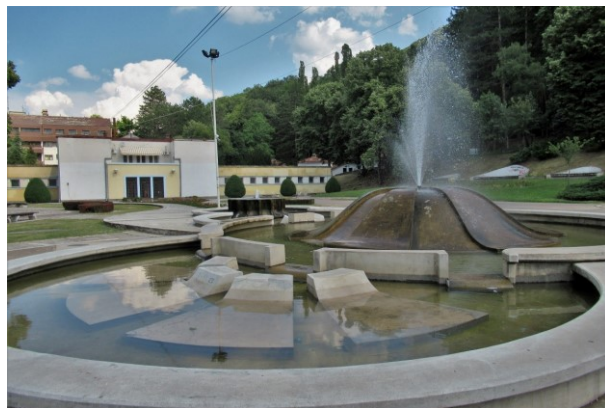
Sokobanja, Niš, Niška Banja, Bujanj, Leskovac, Predejane, Vranje - 223 km

Zjutraj sva si ogledala vrelec termalne vode, kjer se domačini in drugi zastoj tuširajo in namakajo. Potem sva zavila še na mestno tržnico po sadje, sir, mleto papriko in nekaj zelenjave. Pot naju je zatem vodila po avtocesti, kjer sva se ustavila pred Nišem še na bencinskem servisu Gazprom Gdrive **43.37985,21.80926**. Potem sva v Nišu poiskala parkirišče pri Čele Kuli, znamenitem turškem stolpu, v katerega so vzdali lobanje pobitih **43.311599,21.925768**. Po pogovoru z domačini sva v mestu našla brezplačno parkirišče zraven vojaške kasarne in Niške trdnjave **43.32774,21.89136**, kjer se parkirajo tudi avtobusi. Od tu sva odšla v lepo urejeno mesto, polno gostinskih lokalov in

trgovin. Našla sva tudi »Kazandžijsko sokače« in skulpturo iz brona, kjer je upodobljen srbski pisatelj Stevan Sremac in njegov književni junak niški lovec Kalči s psom Čapom. Kljub vročini so naju premamile vonjave »čudesa od mesa«, pa tudi sladoledu se nisva mogla odreči. Vrnila sva se po mostu čez reko Nišavo, na kateri imajo tudi kajakaško stezo, in skozi mestno trdnjavo do parkirišča. Sicer pa sem ugotovil, da bi se dalo za malo denarja parkirati tudi ob reki Nišavi **43.321921,21.891342**, tik ob centru mesta.

Skulptura pisatelja Stevana Sremca v Nišu

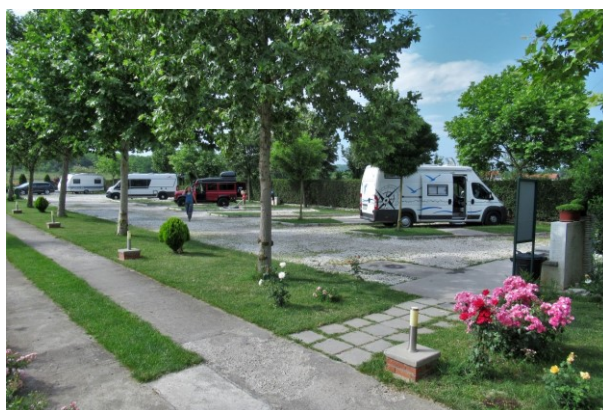
Niška Banja je že povsem izgubila svoj sijaj

Iz Niša sva šla še do Niške Banje **43.292126,22.005265**, kjer sva si ogledalo to nekdanj opevano zdravilišče. Od nekdanje slave ni ostalo kaj dosti, zaprti ali napol porušeni hoteli, nekateri pa se še trudijo, da bi privabili vsaj kakšnega gosta. Sam sem se ohladil s sladoledom kar v termalni fontani. Obiskala sva tudi Bubanj, kjer je nedaleč stran od Niša spominski center **43.304475,21.871485**.

Od tu sva po avtocesti krenila za Leskovac. Najprej slikat Etno restavracijo Groš **43.004799,21.931900**. Ker sva v Nišu že jedla, sva si želela samo ogledati, poslikati in oditi naprej. Vendar je bila restavracija res lepo urejena, z mlinčki, potočki in številnimi detajli, ki so kar vabili. Zato sva se odločila, da vsaj nekaj popijeva. Ko sva sedla, so naju omamni vonji premamili in tako sva naročila še porcijo čevapčičev in veliko solato, zraven pa sva dobila še sveže pečen hlebček kruha. Po desetih dneh v Srbiji je bila to moja prva porcija »čevapov« in res je bila slastna.

Okusno urejena gostilna Groš v Leskovcu

Kamp Enigma v Vranju še posodabljajo

V Leskovcu sva šla še do gostilne Gurman **42.99162,21.960483**, kjer naj bi se tudi dalo prespati. Ob sami gostilni je sicer tabla, da je parkirišče podnevi od 7-21 plačljivo, sicer pa dnevno parkiranje stane zgolj 100 din (0,85 €). V gostilno raje nisem vstopil. Na poti do Vranja sva se ustavila še pri motelu Predejane, kjer imajo uradno tudi kamp **42.833199,22.132401**. Cena nočitve je 1200 din (10 €), vanjo pa je vključeno tudi tuširanje v motelu in priključek na elektriko. Na tem predelu še vedno gradijo avtocesto, zato je stara cesta zelo obremenjena. V Vranju sem najprej napolnil rezervoar AD, saj

sem nameraval naslednji dan obiskati Kosovo, kjer je nafta sicer cenejša, nikoli pa ne veš, koliko je v njej vode. Tako vsaj pravijo nekateri. Potem sva šla v kamp Enigma **42.506901,21.905199**. Ta ima dva bazena, restavracijo, je lepo urejen in čist. Zdaj gradijo še nove sanitarije, nadkrili bodo teraso in dogradili še sobe. Nočitev v kampu, kjer se ustavljajo predvsem tujci, ki odhajajo ali prihajajo iz Grčije, pa je 20€. Tukaj sva srečala tudi slovenski park, ki si je pri Adriji v Novem mestu sposodil avtodom in sta z njim na prvo pot odšla kar v Grčijo. Spala sta po plažah in bila sva navdušena nad to obliko počitnic. Po tuširanju in pogovoru s prijaznim lastnikom Markom Stevanovićem sva le odšla spat. Tokrat je bilo ponoči prijetno hladno, je pa domači pes v pesjaku vso noč jokal, saj so mu pred njega privezali mlado psičko.

6.6.2018

Vranje, Preševo, Mučibabe, Vranjska Banja, Vladičin Han, Ribarska Banja - 279 km

Zjutraj sva krenila proti srbsko-kosovski meji, ki jo Srbi in še nekateri uradno ne priznavajo. Zaradi obvozov ob gradnji avtoceste sva namesto v Bujanovcu pristala v Preševu, od koder sva odšla do mejnega prehoda Mučibabe **42.362688,21.550958**. Pri srbskih policistih in carinikih ni bilo težav, po pričakovanjih se je zapletlo pri Kosovarjih. Damjana namreč nima potnega lista, zato so ji tudi uradno zavrnil vstop v državo. Nekaj so začeli komplicirati tudi zaradi štirikolesnika, češ, da bi moral z njim na drug prehod, vendar bi naju menda le spustili, če bi oba imela prave dokumente – biometrične. So bili sicer zelo prijazni, povedal sem jim, da bi rad obiskal Djakovico, kjer sem leta 1983 služil vojaški rok, pa tudi soseda, ki je kot vojak Slovenske vojske na misiji Nata v Prištini oziroma Peči. Seveda od tega ni bilo potem nič in sva se morala vrniti skozi Preševo do Vranjske Banje. Še prej sva se na avtocesti pri Bujanovcu ustavila na bencinski črpalki Valoni Petrol **42.415519,21.734970**. V Vranjski Banji sva parkirala pri velikem, a opustošenem hotelu **42.545909,22.006344**. Sicer pa je kraj dokaj lepo urejen in čist. Kljub temu sva raje odšla naprej in si za cilj zadala Ribarsko Banjo, saj je na internetu izgledala prav lepo. Še prej sva zašla in po neki čudni cesti in obvozih le prišla do Vladičin Hana, kjer sva se ustavila na parkirišču pri bazenu in rekreacijskem centru **42.70387,22.06352**. Na bazenu so menjavali ploščice kopališča, sicer pa bi se tu dalo tudi prenočiti. Potem sem iskal, kako priti na glavno cesto, saj me navigacija ni znala prav usmeriti, ker so ceste ena nad drugo.

Vranjska Banja čaka na nove investitorje

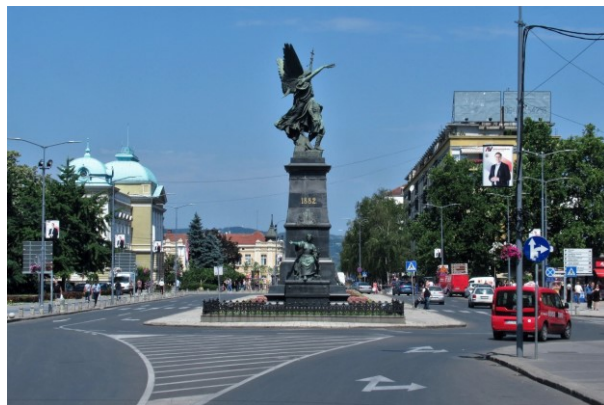
Ribarska Banja pa je že prenovljena

Pred Nišom sva zavila proti Prokuplju, potem pa skozi vasi, kjer so bili veliki nasadi višenj proti Ribarski Banji. Vsaj na zemljevidu je to izgledala regionalna cesta. Kmalu je bila vse bolj obraščena z vejevjem, potem je cesta prešla v gozd in postala makadamska, nato je še zmanjkalo peska in sva se vozila po cesti iz zemlje. K sreči ni bilo dežja, saj sicer ne bi nikamor prišla, saj bi zgrmela v gozd ali pa obstala v blatu. Tako sva vsa na trnih po nekaj kilometrih le prišla do neke bolj normalne ceste, za

srbske razmere seveda in potem do Ribarske Banje **43.42620,21.50992**. Tu je bilo nekoč pomembno zdravilišče, kamor so zahajali tudi kralji in drugi pomembneži. Zdaj so vse obnovili in tudi dogradili, tako da je zelo simpatično, zato sva se odločila, da tu kar prenočiva. Najprej sva si vse ogledala, saj ni veliko, potem pa sva se odločila še za kopanje v bazenu, ki je bil malce dražji kot malo večji (600 din na osebo), a odprt do osme ure zvečer. Zvečer sva malo pospravila po hladilniku, pred spanjem pa odšla še na razgledni stolp na sladico - nekaj sladoledu podobnega.

V Ribarski Banji so letovali tudi kralji

Kruševac je lepo mesto s starimi stavbami

7.6.2018

Ribarska Banja, Kruševac, Vrnjačka Banja, Goč, Kraljevo, Čačak - 172 km

Zjutraj sva kot ponavadi odšla na pot okoli desete ure. Najprej skozi Kruševac, ki je poln zanimivih skulptur in kipov, do Vrnjačke Banje. Tu sva se ustavila pri termalnem vrelec Jezero, se sprehodila po parku, potem pa naredila en krog z AD po mestu in parkirala pri hotelu Fontana **43.620341,20.895456**, ki so ga obnavljali in je nedaleč od mostu ljubezni ter mestnega parka. Za tri ure parkiranja sva plačala 120 din. Toplice na veliko obnavljajo, na radiu sem slišal, da bodo letos odprli pet novih ali obnovljenih hotelov. Banja je dobro obljudena in ponuja marsikaj. Tako sva od enega para zvedela, da so imeli v Rimskem vrelec akcijo - dvournno kopanje in pijača za 1500 din. Ko sva prišla tam, je bilo kopališče polno zasedeno, zato sva raje odšla v hotel Merkur in se tam okopala oba za 1400 din, brez pijače seveda. Voda je imela 26 stopinj, tako da je bila prijetna za osvežitev, pogrela pa sva se v savni. V mestu je zanimiv most, ki je posvečen filmu »Ko to tam peva«, potem je tam še most ljubezni, ki je prepoln zaklenjenih ključavnic, lep je park, v katerem je tudi spomenik igralcu Draganu Nikoliću, pa številne fontane, skulpture. V središču mesta je tudi veliko parkirišče **43.623261,20.893850**, kjer je ura parkiranja 50 din, je pa primerno tudi za večje AD.

Most ljubezni v Vrnjački Banji s številnimi zaklenjenimi ključavnicami

Most posvečen najboljšemu srbskemu filmu 20. stoletja »Ko to tamo peva« v Vrnjački Banji

Od enega fotografa sva zvedela, da imajo na Goču, hribu nad Vrnjačko Banjo, tudi smučišče, zato sva se zapeljala še tam. Sicer sem pričakoval, da bo bliže, pa se je cesta kar vlekla, je pa bila skoraj povsem prazna. Na Goču sem videl le eno vlečnico, morda dve restavraciji. Midva sva se odpočila v prijetnem gozdičku, kjer je tudi manjši piknik prostor **43.56243,20.83055**. Nedaleč proč je veliko parkirišče, kjer bi se dalo v miru tudi prespati **43.56543,20.82284**. Tu nama je logar povedal, da se nama ni treba vračati v Vrnjačko Banjo in da lahko greva brez skrbi naprej do Kraljeva.

Planinska koča pod Gočem

Dom kulture in knjižnica v Čačku

Ob cesti sva nabrala še nekaj zanimivih kamnov, ki so sicer sivo-črni, na svetlobi pa se očitno obarvajo zeleno in so lepo gladki, verjetno sprani od dežja. V Kraljevu se nisva ustavljala, saj naj bi se v Čačku dobili z bratrancem od najine prijateljice Lidije. Tako sva prispela v mesto, kjer naju je pred manjšim blokom sprejela njegova partnerica Mila, saj je bil Vlado, ki je sicer zdravnik v tamkajšnji bolnišnici, dežuren. Po sladki torti smo skupaj odšli skozi park v mesto in si ogledali nekaj znamenitosti – tudi kulturni center, kjer je Vlado pred dnevi kot kitarist in avtor pesmi nastopil. Po vrnitvi v stanovanje sta sledila še z mesom obarvana večerja in pogovor z Milo pozno v noč. Kljub temu, da sta za naju pripravila posteljo, sva vztrajala, da prespiva kar v svojem AD na parkirišču pred blokom. Seveda ne Mili, ne Vladu ni bilo jasno, zakaj. Avtodomarji imamo pač svojo posteljo vedno s seboj.

8.6.2018

Čačak - 0 km

Zjutraj je Vlado že pred najinim prihodom prišel iz dežurstva. Tako smo skupaj pojedli zajtrk, kateremu je sledil njegov krajši nastop s kitaro in lastnimi komadi. Te piše že vrsto let, ima jih že okoli sto. Je pa Vlado tudi kolega od Bore Đorđevića, s katerim sta se po dolgem času pred kratkim spet srečala.

Freske v cerkvi samostana Uspejše

Obnovljeno mestno jedro v Požegi

Dopoldan je tako hitro minil. Potem smo z Vladovim osebnim avtomobilom odšli na izlet. Najprej smo se povzpeli na hrib na rtu reke Zapadna Morava do samostana Uspenje **43.911437,20.217297**, v katerem živijo nune. Samostan je manjši, z njega pa je lep pogled na okoliške hribe, še posebej na Ovčar in Kablar, ki sta zaščitni znak tega območja, kot zatrjuje Vlado, sicer romantik po duši. Potem smo odšli še do Ovčar Banje, kjer sva pred leti midva z Damjano že kampirala.

V vasi Potpeče imajo tri ribje restavracije

Postvri vzgojene v lastnih ribogojnicah

Od tu smo krenili v vas Potpeče, kjer so kar tri etno restavracije in velika jama **43.79707,19.93314**. Za ogled jame, do katere vodijo številne stopnice, bi morali dve uri počakati, zato smo se raje odločili, da se v eni od gostiln okrepčamo s postvmi. Bile so res okusne, v njej pa imajo tudi mlin, zato je Damjana nakupila še moko. Potem nas je Vlado, ki zelo hitro vozi, odpeljal še v Požego, kjer naj bi bil zvečer rock koncert, imajo pa tudi lepo urejen trg. Kasneje sem na internetu videl, da bi se dalo tu z avtomodom parkirati pri hotelu Požega **43.844235,20.036280**, čeprav je tudi tam verjetno za to potrebno plačati. Vsekakor pa so parkirnine povsod po Srbiji minimalne, tako da to ni noben strošek. Je pa bolje plačati, kot dobiti kazen. Potem smo se vrnili v Čačak, kjer sem odkril veliko brezplačno parkirišče pri rekreacijskem centru in študentskem domu **43.897449,20.345794**. Večer je spet minil ob obilni hrani in pijači, ter poslušanju Vladovih pesmi pozno v noč.

9.6.2018

Čačak - 0 km

Vlado je imel že zjutraj pripravljen načrt za sobotni izlet. Tako smo po zajtrku, ki je trajal malo dlje kot običajno, odšli najprej do nekdanjega vojaškega letališča v Tavniku, ki je že nekaj let obnovljeno za civilne potrebe, a še vedno ne obratuje. To je letališče Morava **43.828392,20.581370**.

Civilno letališče Morava pri Tavniku ne deluje

V samostanu Žiča so bili kronani srbski kralji

Od tu smo v rahlem dežju nadaljevali do samostana Žiča **43.69253,20.64607**, kjer so bili kronani srbski kralji. Ta je res nekaj posebnega, v njem je celo dovoljeno fotografirati, ima pa tudi veliko urejeno parkirišče s sanitarijami in sprejemni center.

Etno restavracija Brvnara pri Kraljevu (Grdica)

Najin vodiča - Vlado in Mila iz Čačka

Po obisku smo odšli še do Kraljeva. Tu smo parkirali v eni od ulic, saj ni bilo veliko prometa, z avtodomom pa bi bilo bolje iti na parkirišče pri stadionu **43.720870,20.688202**. Kraljevo je mesto s tremi rekami - Ibar, Zapadna Morava in Ribnica. Je zanimivo mesto, polno lokalov, znano je pa tudi po tem, da ima moto stezo Beranovac, dolgo več kot 5 kilometrov in da se tu odvijajo avtomobilistična in motoristična tekmovanja, nedaleč proč tudi v motokrosu in kartingu. Po krajšem ogledu mesta smo mi raje odšli v bližnjo etno restavracijo Brvnara, ki stoji v naselju Grdica **43.741,20.66862**. Ta je lepo urejena, z odlično hrano. Lastnik pa mi je zagotovil, da bi lahko ob parkirišču tudi prespal v avtodomu.

Na poti v Čačak smo se ustavili še ob mestnem jezeru v restavraciji Santa Marija **43.911143,20.233016**. Po povratku pa smo odšli še v rekreacijski center v mestu, kjer se je odvijal DUK festival. Večer smo spet preživeli v Vladovem stanovanju. Pozno ponoči sva odšla spat v AD, vendar tu ni bilo pravega miru, saj so se mladi hrupno vračali s festivala.

Mestno jezero na Zahodni Moravi pri Čačku

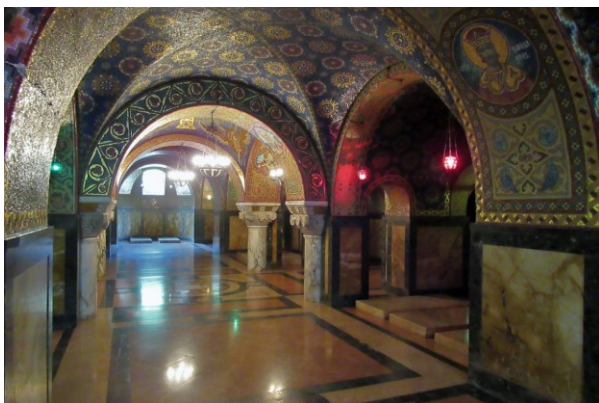
V Čačku imajo več festivalov, tudi DUK festival

10.6.2018

Čačak, Gornji Milanovac, Topola, Arandjelovac, Topola, Ovsšte - 117 km

V nedeljo sva se po skupnem zajtrku le poslovila od prijaznih gostiteljev Mile in Vlada. Potem sva krenila proti Topoli, kjer sva parkirala pri hotelu Oplenac **44.24724,20.68072**. Od tu sva peš odšla do pravoslavne cerkve svetega Đorđa, v kateri so pokopani srbski kralji in njihova družina. Tu so bile sprejete pomembne odločitve v zgodovini srbskega naroda, zato predstavlja ta kraj simbol osvoboditve srbskega naroda pred Turki. Zraven

cerkve je še hiša kralja Petra I., v kateri je občasno prebivala kraljevska družina. Ob odhodu sva se ustavila še v Karađorđevem konaku, kjer je zdaj muzej, zraven je cerkva Presvete Bogorodice ali Karađorđeva cerkev, ogledala pa sva si tudi spomenik in še eno hišico, v kateri je razstava slik in starih ur tu priseljenega slikarja.

Na Oplencu so pokopani srbski kralji

Kraljeva vinska klet v Topoli

Potem sva odšla do Arandjelovca in se ustavila na velikem parkirišču Aqua parka Izvor **44.30943,20.54692**. Vodni center še ni bil odprt, pod njim pa je velik in sodoben hotel Izbor s ponudbo za srbske petičneže. Midva sva si ogledala še Bukovičko Banjo in park s številnimi kamnitimi skulpturami, potem pa obiskala še Risovačko pečino **44.30297,20.58185**, kjer je bil dom pračloveka - neandertalca in so našli ostanke živali iz paleolita. Potem sva se vrnila v Topolo, kjer sva ob točenju goriva zvedela, da bodo med 5. in 7. uro zvečer po vsej Srbiji protestne zapore cest, zaradi zvišanja cen naftnih derivatov. Bencinska črpalka DMB je lepo urejena, ima celo otroško igrišče, je pa ob njej moč tudi prespati **44.26199,20.68572**. Pred odhodom iz Topole sva zavila še v kraljevsko vinsko klet **44.241988,20.687790**, kjer je sicer bolj majhno parkirišče. V kleti hranijo številne sode in steklenice z arhivskimi vini, imajo staro prešo in drugo vinarsko premo, jo pa še urejajo, da bo lažje sprejela več obiskovalcev.

Aqua park v Arandjelovcu še ni bil odprt

Park Bukovičke Banje krasijo skulpture

Potem sva krenila proti Kragujevcu, a že nedaleč stran naletela na cestno zaporo. Ker mi ni bilo do tega, da bi tu stala dve uri in ker sem 2 km pred tem videl tablo za Sunčani breg, sva se obrnila in prišla v Ovsište, kjer sta na vrhu hriba dva bazena **44.194540,20.717976**. Ker je bil še dan, sva se seveda okopala, potem pa ves večer preživela v prijetni družbi lastnika Milana Grujića, od katerega sva zvedela marsikaj zanimivega. Ta živi pol leta v Švici in pol leta tu, kjer ima bazen. Podarila sva mu tudi steklenico modre frankinje, na mizo pa sem prinesel tudi domače borovničke, ki smo jih tam do polnoči ob kramljanju in prešernemu smehu tudi popili. Prespala sva kar na parkirišču poleg restavracije.

Bazeni Sunčani breg v Ovsištu blizu Topole

Protestna zapora zaradi dražjega goriva

11.6.2018

Ovsište, Kragujevac, Jagodina, Despotovac, Resavska pečina, Veliki Buk, Ždrelo - 230 km

Zjutraj lastnika še ni bilo ob bazenih, zato sva brez pozdrava odšla naprej proti Kragujevcu. Na istem mestu kot dan prej, sva ponovno naletela na cestno zaporo. K sreči sva v koloni stala le dobre četrt ure. V Kragujevcu sva najprej odšla do Spominskega park Kragujevački oktobar **44.02065,20.89431**. Tu sva si ogledala muzej, ki je posvečen krutemu poboju 3000 ljudi, ki so ga izvršili Nemci oktobra 1941. Med njimi je bilo tudi 300 osnovnošolcev in njihovih profesorjev. Potem sva si želela peš ogledati spominski park, kjer je več skulptur, vendar sva zaradi velike vročine že kmalu odnehala. Po parku sva se potem zapeljala kar z AD in pot nadaljevala do Šumaričkega jezera **44.03045,20.87806**. Tu je kopališče in več lokalov, pa tudi javne sanitarije, tako da bi lahko tu tudi prespal z AD. Po sprehodu sva se odpeljala še v mesto do Sokolane **44.01002,20.89467**, ki je na sliki videti veliko lepša kot je v resnici, vsaj od zunaj. Poiskala sva tudi staro Zastavo, kjer so nekoč izdelovali avtomobile. Potem sva želela na kosilo ob nekem jezeru, pa sva videla da je precej zapuščeno, zato sva raje krenila naprej do Jagodine. Tu sva se najprej ustavila pri Aqua parku **43.96786,21.26677**. Gre za velik kompleks bazenov, toboganov in še česa. Vodni park je v lasti občine, celodnevna vstopnina za odrasle je le 500 din. Ob njem so še muzej voščenih lutk, trgovski center, nogometni stadion, skate park in še kaj. Midva sva po vožnji skozi center mesta obiskala še kamp in PZA imenovan Ruža vetrova **43.959202,21.265301**, kjer stane parcela 7,5 €, za vsako osebo pa je treba plačati še 4,5 €.

Skulptura v muzeju Kragujevački oktobar

Aqua park v Jagodini upravlja občina

Iz Jagodine sva odšla do Despotovca in bližnjega samostana Manasija **44.10056,21.46886**. Ta je res malce drugačen kot drugi, saj ima visoko obzidje, tudi v tem so ženske redovnice. Na poti do Resavske jame sva nedaleč od Despotovca odkrila še zanimiv park miniaturnih samostanov **44.08903,21.45871**. V njem so

pomanjšani vsi najpomembnejši srbski samostani in tudi nekatere druge značilne hiše iz tega območja. Res vredno ogleda, saj je vstopnina samo 150 din.

Samostan Manasija pri Despotovcu

Park miniaturnih samostanov iz Srbije

Potem sva nadaljevala do Resavske pečine **44.07285,21.62788**. Tu bi moral za voden obisk jame še malo počakati, zato sva raje odšla do Velikega slapa (Veliki Buk) **44.101584,21.640063**. Ta ni nič kaj posebnega, vsaj za naše razmere, je pa ob njem prijetno hladno in voda te pomiri in osveži. Okoli je polno ribjih restavracij, tudi prespati bi se dalo, vendar sva midva šla raje naprej. V pogovoru z eno srbsko turistko sem namreč zvedel, da je dobrih 30 km naprej idiličen kraj, kjer imajo mlin in svoj ribnik in je sploh super. Ker je bilo to na najini poti, sva krenila po zelo slabi cesti, pa še mrak je bil, tako da sem vozil počasi in še ves utrujen. Table za to idilično lokacijo nisva videla, morda je sploh nimajo, potem pa sva vsa utrujena in zaspana le prispela v Ždrelo in se utaborila pred Mlavskimi termami **44.30656,21.48369**. Tu je tudi parkirišče in PZA, za katerega je bilo treba odšteti le 100 din, 300 din pa je cena z elektriko. Zvečer sva se še stuširala v AD, naslednji dan pa videla, da bi se lahko okopala tudi pri termalnem vrelcu nekaj metrov stran. Seveda sva imela na obisku tudi ubogega potepuškega psa.

12.6.2018

Ždrelo, Petrovac na Mlavi, Svilajnac, Beograd, Orašac, Šabac, Sremska Mitrovica - 289 km

Zjutraj sem vse še poslikal in spoznal tri Slovence, ki so tam taborili v dveh avtodomih že tri dni. Ti se niso nič prijavili, hladili oziroma zdravili pa so se pri termalnem vrelcu in obiskovali okoliške kraje in gostilne. Seveda sva termalno vodo poskusila tudi sama, bila je vroča, a sčasoma se človek privadi, sploh ko zveš, kako zdravilna je, saj domačini z njo perejo tudi prašiče, ki tako baje nimajo nobenih bolezni.

Mlavske terme v kraju Ždrelo

Motel Stari hrast v Markovcu

Po kopanju sva midva odšla do kraja Svilajnac, ki je lepo urejen in poln zanimivosti. Parkirati sva nameravala pri tamkajšnjem bazenu **44.233119,21.191175**, a sva raje odšla naprej v kraj Markovac, kjer je ob stari in novi avtocesti motel Stari hrast **44.237301,21.117399**. Ta je dostopen z obeh cest, čeprav moja navigacija poti do njega po stari cesti ni našla. Je pa zato to uspelo Damjani. Motel ima dan in noč varovano parkirišče, dober dostop do interneta in seveda odlično hrano in hladno pijačo. Zaradi vročine Damjana ni izstopila iz AD, zato sva nadaljevala po avtocesti proti Beogradu. Ustavila sva se na bencinski črpalki Gazprom pri Vrčinu **44.57487,20.64822**, potem pa še v Pečincih na OMV **44.93479,19.91484**.

Pogovor z lastnikoma kampa Periča avlija

Restavracija Posejdon v Sremski Mitrovici

Ker sva želela preveriti, kako je v novem kampu Periča avlija pri Orašcu, sva zavila proti Šabcu in brez težav prišla do kampa **44.740601,19.786800**. Tam sta naju sprejela res prijazna lastnika in naju pogostila z »dunjo« in sokom, saj je bilo spet vroče. Za slovo sva jima poklonila še zadnjo steklenico modre frankinje, ona pa nama domač kompot iz višenj. Potem sva krenila v Šabac in našla parkirišče pri plaži ob Savi, tik ob policijski postaji **44.762032,19.705392**. Odločila sva se, da tu pač ne bova spala, zato sva odšla še v velik nakupovalni center in nabavila nekaj srbskih prehrambenih artiklov in pijače. Potem sva namerava do kampa Zasavica, a sva se še prej ustavila v Sremski Mitrovici pri restavraciji Posejdon **44.973043,19.598140**. To parkirišče je namenjeno zgolj gostom lokala, zato sva tam odšla na najino zadnjo večerjo v Srbiji. Ob pogledu na Savo in sončnem zahodu niti nisva zmogla pojesti vseh dobrot. Zato sva jih del dala zaviti in kasneje ponudila potepuškim psom. Ker je bilo vroče, še ob devetih je bilo 28 stopinj, sva se sprehodila po nasipu, se skušala ohladiti z veliko porcijo sladoleda, potem pa zračila avtodom, vendar ni kaj dosti pomagalo, saj ni bilo nobene sapice. Tako sva po tuširanju, ki pa ni kaj dosti pomagalo, le s težavo zaspala, saj je vročina vztrajala vse do jutranjih ur.

Kamp Zasavica je eden najboljših v Srbiji

V rezervatu Zasavica imajo tudi mangalice

13.6.2018

Sremska Mitrovica, Zasavica, Batrovci, Slavonski Brod, Zagreb, Krško - 414 km

Zjutraj je padlo nekaj kapelj dežja, kljub temu sva odšla še do kampa Zasavica **44.960602,19.523100**. Ta je v veliki senci, lepo urejen, bil pa je skoraj prazen. Tako sva odšla še do vhoda v bližnji rezervat Zasavica, kjer skušajo ohraniti in pokazati nekatere živali, ki jih je žal vse manj, od konjev, oslov, do mangalic, avtohtone srbsko-madžarske pasme prašičev. Rezervat je vreden daljšega ogleda, tudi z ladjico, saj je res velik. Poleg tega pa v njem ponujajo številne jedi, nekaj dobrot pa je mogoč tudi kupiti. Tako sva nakupila tudi klobase in slanino mangalic oziroma mangulic, kot jim tudi pravijo, za nakup sira iz oslovskega mleka pa se nisva odločila, je bil odločno predrag. Pot sva nadaljevala po avtocesti, kjer sva se pred mejo ustavila še na bencinski črpalki MOL pri Šidu oziroma Adaševcih **45.04917,19.18698**. Nedaleč proč je vhod v spominski park Sremska fronta **45.04914,19.18477**, kamor pa zaradi dežja nisva vstopila. Od tu sva preko mejnega prehoda Batrovci po avtocesti nadaljevala do Slavonskega Broda, kjer sem v mestu še dotočil gorivo, potem pa sva odhitela proti domu. Za hrvaški del avtoceste sva plačala 26,5 evra. Pa naj še kdo reče, da so naše vinjete drage.

Spominski park posvečen Sremski fronti pri Adaševcih tik ob avtocesti Beograd-Zagreb

Pred mednarodnim mejnim prehodom Batrovci je bila kot običajno dolgo kolona tovornjakov

Zaključek

Najino »bluzenje« po Srbiji, kot sem ga poimenoval, saj sva se vozila brez pravega cilja, je trajalo 18 dni, tako da sva imela 17 nočitev v avtodomu. Le dvakrat sva spala v kampu in štirikrat na PZA-ju, za kar sva porabila le 37 €. Sicer pa sva spala na parkiriščih. Naredila sva 3.371 kilometrov, porabila 382 litrov goriva (520 €), povprečna poraba je bila 11,33 l/100km, za cestnine plačala 47,5 €, za vstopnine, muzeje, bazene in druge stroške pa namenila še 70 €. Skupaj okoli 675 €, brez hrane, pijače, spominkov in ostalih nakupov.

Sicer pa sva spoznala, da je Srbija res velika, lepa, da je v njej kaj videti in marsikaj za doživeti. Svoj pečat ji dajeta tudi kulinarika in zelo prijazni ljudje. Skratka doživetje, ki se ga bova zagotovo spominjala še dolgo. Seveda pa se bova v to deželo, v kateri se vse bolj prebujata tudi kamperski turizem, verjetno še kdaj vrnila. Neobiskanih destinacij je še veliko, dobro pa bi bilo preveriti tudi že obiskane, saj bo zagotovo čez leta veliko novega. Malce slabša je prometna infrastruktura, tudi zemljepisne in druge karte bodo morali posodobiti, pa še kakšen smerokaz marsikje ne bo odveč. Sicer pa vsem priporočam, da se tudi sami ali s prijatelji odpravite v Srbijo. Da je ta vse bolj zanimiva za nas Slovence, pa pričajo tudi karavaningi, ki jih zadnje čase prirejajo člani CCS-a.

Goran Rovan

Koordinate:

Bogojevo ex kamp Štrand 45.536848,19.100107
Sombor P pri bolnici 45.78092,19.10482291
Sombor P pri bazenu in športni hali 45.7618,19.10082
Apatin kamp Budžak 45.716000,18.920500
Apatin P MC Panter 45.70613,19.00428
Sombor kamp Sosul 45.75184,19.10182
Sombor Bakin Salaš 45.77725,19.09527
Subotica P tržnica 46.089649,19.645892
Subotica P pri športni dvorani 46.109380,19.655760
Palič ex kamp De Tour 46.092201,19.766600
Palič P pri jezeru 46.094501,19.765100
Palič kamping Palič 46.104900,19.736500
Kanjiža kamp Tiski cvet 46.068100,20.066601
Ada kamp Tisa 5€ 45.796501,20.147301
Bačka Topola P Zobnatičko jezero 45.835201,19.634800
Bačka Topola AC BS MOL 45.792204,19.69372
Feketić PZA Pipač 10€ 45.658001,19.707300
Čenej Farma 47 kamp Miris dunja 15€ 45.38846,19.82079
Čenej Salaš 137 P 45.36646,19.83877
Novi Sad Camper-Camping NS 10€ 45.224998,19.819500
Novi Sad P pod trdnjavo Petrovaradin 45.251900,19.868200
Novi Sad P kopališče Štrand 45.23816,19.84838
Sremski Karlovci P za bus pri železniški postaji 45.206120,19.932750
Stražilovo ex Eco kamp Fruška Gora 45.174000,19.929300
Stražilovo P Brankov čardak 45.16975,19.91876
Sremski Karlovci P Hotel Dunav 45.206251, 19.938324
Neradin PZA Perkov Salaš 45.109850,19.8973
Krušedol P pri samostanu 45.121290,19.938640
Zemun kamp Dunav 15€ 44.878399,20.355499
Beograd Camping Centar Beograd 10€ 44.818001,20.503300
Beograd P Dedinje, Hiša cvetja (Josip Broz Tito) 44.788700,20.452200
Beograd P Ada Ciganlija, ski lift 44.775433, 20.374711
Avala P hotel Avala, spomenik neznanemu junaku 44.692101,20.513201
Avala P pri stolpu 44.69652,20.5149
Ripanj kamp Avala 44.618500,20.555401
Jerina AC P motel Jerina video nadzor 44.583083,20.812651
Smederevo P trdnjava 44.66807,20.92772
Smederevo Zlatna vila vhod 44.65712,20.88968
Bela Crkva kamp Oaza 15€ 44.888250,21.386194

Bela Crkva kamp Vračevgajsko jezero 44.889063,21.387769
Bela Crkva Kamp Belocrkvanska jezera 44.893101,21.405500
Bela Crkva parkirišče dnevno, plačljivo 44.890264,21.390011
Stara Pazova skela (splav) 44.82746,21.33864
Kostolac arheološko najdišče Viminacium P 44.73320,21.22979
Veliko Gradište kamp Srebrno Jezero 44.761600,21.476200
Golubac P Dunavski kej 44.654202,21.627600
Golubac P pri trdnjavi Golubac 44.660115,21.674022
Dobra kamp Toma 44.647400,21.836901
Dobra kamp Asin 1700din(15€) 44.640900,21.839300
Lepenski vir P arheološko najdišče 44.552050,22.027250
Donji Milanovac P restavracija Poreč 44.467028,22.151614
Tekija P razgledna točka 44.648102,22.307199
Tekija kamp + restavracija Joca Krofna 44.679775, 22.402875
Đerdap P HE 44.66688,22.52687
Davidovac P arheološki park Diana 44.65314,22.54262
Brza Palanka kamp Miročka voda 44.483200,22.456400
Kusjak kamp St. Mokranjac 44.324699,22.536200
Dušanovac Angelinin konak 44.318515,22.545081
Rajac P Rajačke pimnice 44.097962,22.548893
Rajac Pimnica Perić 44.097953,22.548270 in 44.090501,22.553528 (v vasi)
Rajac P vinska klet Raj 44.089760,22.561000
Gamzigrad P arheološko najdišče Felix Romuliana 43.899530,22.183710
Borsko jezero kamp 44.095200,22.008600
Borsko jezero P 44.091870,22.005176
Brestovačka banja P 44.061308,22.046364
Sokobanja PZA Soko Terme 200din 43.647560,21.874310
Niš AC BS Gazprom 43.37985,21.80926
Niš P Čele Kula, Turški stolp 43.311599,21.925768
Niš P zraven kasarne 43.32774,21.89136
Niš P ob reki Nišavi 43.321921,21.891342
Niška Banja P 43.292126,22.005265
Niš P memorialni center Bubanj 43.304475,21.871485
Leskovac P Etno restavracija Groš 43.004799,21.931900
Leskovac P gostilna Gurman (plačljiv podnevi) 42.99162,21.960483
Predejane Motel in kamp 1200 din (10€) 42.833199,22.132401
Vranje Auto Moto Kamp Enigma, bazen 20€ 42.506901,21.905199
Bujanovac AC BS Valoni Petrol 42.415519,21.734970
Vranjska Banja P 42.545909,22.006344
Vladičin Han P pri bazenu 42.70387,22.06352
Ribarska Banja P 43.42620,21.50992
Vrnjačka Banja P pri parku 43.620341,20.895456
Vrnjačka Banja velik P v mestu 43.623261,20.893850
Goč piknik prostor 43.56243,20.83055
Goč P 43.56543,20.82284
Čačak P pri rekreacijskem centru 43.897449,20.345794
Rošci samostan Uspenje P 43.911437,20.217297
Potpeće P etno restavracije, jama 43.79707,19.93314
Požega P pri hotelu Požega 43.844235,20.036280
Tavnik letališče Morava – zaprto 43.828392,20.581370
Žiča samostan Žiča P 43.69253,20.64607
Kraljevo P pri stadionu 43.720870,20.688202

Kraljevo Etno restavracija Brvnara Grdica P 43.741,20.66862
Čačak P gradsko jezero, restavracija Plaža in Santa Marija 43.911143,20.233016
Topola, P hotel Oplenac 44.24724,20.68072
Arandelovac P Aqua park Izvor 44.30943,20.54692
Arandelovac P Risavska pečina 44.30297,20.58185
Topola BS DMB P 44.26199,20.68572
Topola P kraljevska vinska klet 44.241988,20.687790
Ovsište P Sunčani breg bazen 44.194540,20.717976
Kragujevac P Spominski park Kragujevački oktobar 44.02065,20.89431
Kragujevac P Šumaričko jezero 44.03045,20.87806
Kragujevac P Sokolana 44.01002,20.89467
Jagodina P Aqua park 43.96786,21.26677
Jagodina kamp+PZA Ruža vetrova 7,50€+4,50€/oseba 43.959202,21.265301
Despotovac P samostan Manasija 44.10056,21.46886
Despotovac P Park miniaturnih samostanov 44.08903,21.45871
Resavska pečina P 44.07285,21.62788
Veliki Buk P nad slapom 44.101584,21.640063
Ždrelo P-PZA pred termami Ždrelo 100 din, 300 din z električno 44.30656,21.48369
Svilajnac P pri bazenu 44.233119,21.191175
Markovac P motel Stari hrast 44.237301,21.117399
Vrčin AC BS Gazprom 44.57487,20.64822
Ruma AC BS OMV 44.93479,19.91484
Orašac kamp Perića avlija 44.740601,19.786800
Šabac P plaža ob Savi, policija 44.762032,19.705392
Sremska Mitrovica P restavracija Posejdon 44.973043,19.598140
Zasavica kamp Zasavica 19€ 44.960602,19.523100
Adaševci AC BS MOL 45.04917,19.18698
Adaševci P spominski park Sremska fronta 45.04914,19.18477

